

Arrest

nr. 280 830 van 25 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ZAMANI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 juli 1991 geboren in Bagdad. U bent een sjiitische moslima van Arabische origine. U huwde in 2014 met A. Z., A. j. K. (o.v.X). U studeerde Islamitische wetenschappen aan de universiteit van Bagdad en werkte in de kinderopvang. Uw man nam deel aan de betogingen in Bagdad en kreeg als gevolg hiervan problemen, die jullie noopten het land te ontvluchten. Omwille van problemen die uw man ondervond naar aanleiding van zijn deelname aan deze betogingen, werd u door uw familie verstoten en besloten jullie het land te verlaten.

U verliet Irak op 20 juni 2021 samen met uw echtgenoot en kinderen. Jullie vertrokken legaal naar Turkije. U had via uw schoonbroer een visum voor een medische behandeling voor uw zoon verkregen. Na twee

weken verblijf in Turkije, reisden jullie verder met een vrachtwagen naar België waar u op 14 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming steunt op de asielmotieven van uw echtgenoot A. Z. A. J. K.. U haalt geen bijkomende incidenten of problemen aan. In hoofde van deze laatste werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Wat het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot betreft, concludeerde het Commissariaat-generaal het volgende:

"Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor een persoonlijke en systematische vervolging, zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie hoeft te koesteren of dat u een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verliet uit vrees voor uw leven en bij terugkeer naar Irak alsnog vreest gedood te worden omwille van uw deelname aan de betogingen en de kritiek die u uitte op de overheid (CGVS man p.15). Uit uw verklaringen en de foto's die u neerlegt, blijkt dat u effectief deelnam aan de betogingen. Het louter en alleen deelnemen aan de massabetogingen in Irak is echter niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aannemelijk te maken. De rol die u zichzelf toedichtte in het kader van deze betogingen was immers veeleer beperkt. Zo stelde u dat u mee stapte tijdens de betogingen, dat u water kocht en verdeelde onder de demonstranten en dat u foto's en video's maakte die u aan een onbekende overhandigde. Deze persoon postte ze vervolgens online (CGVS man p.12). Uit de beschrijving van uw activiteiten in het kader van de betogingen kan geconcludeerd worden dat u geen prominente rol vervulde waardoor u meer dan de andere betogers in het oog zou lopen. U werd in dit verband gevraagd aan wie u dit beeldmateriaal ter beschikking stelde. U wilde de naam van de persoon niet kenbaar maken: u verklaarde dat u het niet mocht (CGVS man p.12). Ook de namen van de andere personen die eveneens eten en water naar de betogers brachten, wilde u niet geven. U beweerde dat u de volledige namen van de personen niet kende en beperkte zich tot het citeren van een aantal voornamen (CGVS man p.13, p.14). Nadat u de nota's van het persoonlijk onderhoud ontvangen had, merkte u op dat u de namen niet wilde geven omdat u de andere personen niet in gevaar wilde brengen (zie mail 15/3/2022). U werd bij aanvang van het gehoor op uw medewerkingsplicht gewezen en op de vertrouwelijkheid waarmee uw verklaringen worden behandeld. In het kader van uw plicht tot medewerking, mag er redelijkerwijze worden verwacht dat u, indien u daadwerkelijk nood heeft aan bescherming, vertrouwen stelt in de asielinstanties die uw verzoek analyseren. Dat u over deze zaken geen duidelijkheid schept, roept de nodige vraagtekens op.

Verder kan u niet aannemelijk maken waarom net u, uit de vele duizenden betogers, geïdende zou worden. Zoals supra reeds gesteld was uw rol veeleer beperkt. U verklaarde voorts dat de andere personen, wiens naam u niet kenbaar wilde maken en die dezelfde activiteiten verrichtten als u, nog steeds in Irak zijn en er geen problemen ondervinden. Zelfs de onbekende man die uw beeldmateriaal publiceerde en wiens rol aldus meer inhield dan die van u, kende geen problemen gelieerd aan zijn activiteiten in het kader van de betogingen (CGVS man p.14). U wist zelf niet waarom net u eruit gepikt zou zijn. U had verder geen idee vanuit welke hoek u bedreigd zou zijn geweest (CGVS man p.16). Ook dit is niet geloofwaardig. U stelde dat u persoonlijk bedreigd werd in uw winkel, dat uw winkel in brand gestoken werd en dat u een dreigbrief zou ontvangen hebben. De mannen waren naar uw winkel gekomen om u te bedreigen, zo liet u optekenen. Dat er op dat moment niet kenbaar gemaakt werd met wie u te maken had of u dit nergens uit zou hebben kunnen afleiden, is hoogst merkwaardig.

Op de dreigbrief stond genoteerd dat deze afkomstig was van het 'Comité dat verantwoordelijk is om het goede te promoten en het slechte te bestraffen' (CGVS man p.20). Dat uw agressoren de moeite doen om hun brief met deze afzender te ondertekenen en niet duidelijk maken over welke groepering het gaat,

is hoogst merkwaardig. Er kan immers verondersteld worden dat deze groeperingen op basis van hun acties een voorbeeld willen stellen voor andere personen. Uw onwetendheid dienaangaande doet dan ook bijkomend de wenkbrauwen fronsen.

Volgens uw verklaringen werd uw winkel, drie dagen nadat u mondeling bedreigd werd, in brand gestoken, meer bepaald op 30 oktober 2020 (CGVS man p.18). Ter staving van de gebeurtenis legt u een aantal foto's neer. Uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens de betoging opgebeld werd met het nieuws dat uw winkel in brand stond. U repte zich naar uw winkel om na te gaan wat er aan de hand was. Op de foto's is een volledig uitgebrand gebouw te zien en een aantal restanten van een naaimachine (zie foto's 18). U werd gevraagd of u zelf de foto's gemaakt had, hetgeen u bevestigde. U wijzigde vervolgens uw verklaringen over het moment waarop u deze foto's genomen had. Initieel stelde u dat u de dag zelf, toen u terugkeerde van de betoging, die foto's maakte om vervolgens uw verklaringen aan te passen en aan te geven dat u de foto's pas later gemaakt had daar u in shock was op het moment zelf (CGVS man p.10). Voorts is het opvallend dat het interieur van de winkel waar u aan het werk bent en waar u een foto van neerlegt en het interieur van de afgebrande winkel niet hetzelfde is. Zo staat het naaimachine aan een andere kant en hangt er een ander model van stapelrek aan de muur (foto's 9 en foto's 18). Niets wijst erop dat het effectief uw winkel was die afbrandde. U kan wat dit betreft verder geen huurcontract of eigendomsbewijs neerleggen waaruit blijkt dat u hier effectief werkte (CGVS man p.18). Vervolgens blijken er flagrante tegenstellingen tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote in verband met de brand. Uit het schrijven van de sociaal assistente na het ontvangen van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat jullie een aantal elementen toeschrijven aan vertalingsproblemen. Het CGVS wil hier tot op zekere hoogte rekening mee houden, zoals bijvoorbeeld de kwestie of u eigenaar dan wel huurder van de winkel was (mail 15/3/2022). Het is echter niet aannemelijk dat uw echtgenote verklaarde dat u na de brand niets met de winkel deed en dat de winkel verwoest bleef, terwijl u daarentegen verklaarde dat u de winkel weer helemaal opknapte en hem zelfs nog mooier maakte dan hij was (CGVS man p.18, vrouw p.7). Jullie opmerkingen aangaande de notities wijzigen deze flagrante tegenstelling niet. De verduidelijking dat uw echtgenote ervan uitging dat niet u maar iemand anders de reparaties deed, impliceert nog steeds dat de reparaties gebeurd zijn terwijl uw echtgenote zoals supra reeds aangehaald aangaf dat u niets deed met de winkel en dat deze verwoest achterbleef. Uit uw verklaringen blijkt verder dat er een officier van de inlichtingendienst ter plaatste was gekomen om de zaak te onderzoeken en omstaanders te ondervragen (CGVS man p.17, p.18). U werd er immers van verdacht in uw winkel explosieven in blik verstopt te hebben die tot ontploffing gekomen waren en zo de brand veroorzaakt hadden (CGVS man p.17, p.18). Daar er klaarblijkelijk een heel onderzoek gebeurd is naar u en naar de oorzaak van de brand, kan er aangenomen worden dat er toch enig administratief spoor te vinden is. U kan echter niets neerleggen, behalve foto's die van eender welke uitgebrande winkel kunnen genomen zijn. U heeft verder geen klacht neergelegd, ook al was u dit initieel van plan, zo zegt u (CGVS man p.17). U zag af van uw initieel plan enkel en alleen omdat een buurman tegen u zei dat u geen klacht moest indienen aangezien u hierdoor meer problemen zou krijgen, zo werd u verteld. U slaagt er aldus niet in het CGVS er van te overtuigen dat uw winkel in brand gestoken werd.

Bovendien is het opmerkelijk dat u, nadat uw winkel in brand gestoken zou zijn, zonder meer bleef verder betogen. U was niet geïntimideerd, zo liet u optekenen (CGVS man p.19). In de zeven daarop volgende maanden heeft u, hoewel u naar eigen zeggen nog steeds mee betoogde, geen problemen meer ondervonden (CGVS man p.19). U wijzigde vervolgens uw verklaringen en stelde dat u meermaals bedreigd werd en dit niet alleen door middel van de dreigbrief. U werd gevraagd wanneer u al de andere dreigbrieven kreeg. U verwees enkel naar een incident waarbij u tijdens een moment van paniek aangereden werd door een motor (CGVS man p.20). U verklaarde voorts dat u enkel de dreigbrief van mei 2021 ontvangen had. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u slechts één dreigbrief gekregen heeft (CGVS man p.20). Na het ontvangen van de nota's van het persoonlijk onderhoud liet u optekenen dat u meerdere dreigbrieven ontvangen had in het jaar 2020 en 2021 (zie mail 15 maart 2022). Dit is niet ernstig. U heeft tijdens het gehoor op de DVZ en tijdens het gehoor op het CGVS geen melding gemaakt van meerdere dreigbrieven; om dan later te verklaren dat u meerdere dreigbrieven ontvangen heeft, kan niet overtuigen. U stelde dat dit te maken had met problemen met de tolk. Dit is echter zeer weinig aannemelijk.

Wat betreft de dreigbrief die u mei 2021 ontving, kan het volgende opgemerkt worden. U verklaarde dat het document voor de deur achtergelaten werd. U legt een foto neer van de dreigbrief met kogel, een usb-stick met een filmpje waarop te zien is dat de dreigbrief neergelegd wordt en de dreigbrief zelf. U werd gevraagd of de brief die u neerlegde op het CGVS de brief was die u in Irak gekregen had. U antwoordde hier bevestigend op (CGVS man p.11). De documenten werden u nagestuurd. U verduidelijkte dat het niet per post was, maar dat iemand ze u overhandigd had (CGVS man p.11). Nu blijkt dat de brief die u neerlegde, in tegenstelling met de brief waarvan u een foto nam, geen enkele vouw

vertoont. De dreigbrief werd nochtans gevouwen en samen met een kogel in een enveloppe achtergelaten. Op de foto zijn de vouwstrepen duidelijk zichtbaar. U werd geconfronteerd met deze vaststelling, waarop u prompt uw verklaringen wijzigde en aangaf dat de dreigbrief gescand werd en u op die manier doorgestuurd werd (CGVS man p.11). U verklaarde dat de inhoud toch hetzelfde is. Dat u uw verklaringen zo maar bijstelt, is nefast voor de geloofwaardigheid ervan. Daar de dreigbrief de druppel was op basis waarvan u besloot het land te verlaten, kan er verwacht worden dat u hierover eenduidige verklaringen aflegt. Het document dat u neerlegt kan door eenieder die over een pc met tekstverwerking beschikt, zijn opgemaakt.

Tot slot werd uw echtgenote door haar familie gevraagd om afstand van u te doen. Uit de verklaringen blijkt dat uw echtgenote voor u koos. Het CGVS polste wat de gevolgen waren van een dergelijke keuze in hoofde van uw echtgenote. U verklaarde dat uw echtgenote geen contact meer heeft met haar ouders, maar wel nog met haar zussen. Haar keuze had geen verder repercussies, zo zegt u (CGVS man p.20, vrouw p.5). U vond het jammer dat uw echtgenote diende te kiezen en u heeft medelijden met haar. Dit alles betreft echter geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

In de kantlijn kan er nog aangestipt worden dat in de mail van de sociaal assistent te lezen staat dat uw echtgenote geen antwoord had voorzien op de vraag wat ze vreest in geval van terugkeer naar Irak en dat ze hier in een bijkomend gehoor graag op wil ingaan (zie mail 15/03/2021). U en uw echtgenote hebben een eerste gehoor gehad op de DVZ waar jullie een beknopte weergave van de vluchtmotieven konden uiteen zetten. Vervolgens werd er een volledige dag uitgetrokken om gehoord te worden op het CGVS. Uw echtgenote kreeg bij aanvang van het gehoor de kans om bijkomende motieven aan te halen (CGVS vrouw p.2), ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werd de vraag gesteld of ze nog iets wilde opmerken of toevoegen (CGVS vrouw p.9). Bovendien werd tijdens het persoonlijk onderhoud aan uw echtgenote expliciet gevraagd of ze nog andere persoonlijke problemen had die niet gelinkt waren aan die van u. Ze haalde in dat kader de problemen met haar familie aan die supra besproken werden (CGVS vrouw p.5). Uw echtgenote had bijgevolg ruimschoots de tijd om eventuele andere motieven aan te halen. Voorts konden eventuele bijkomende motieven schriftelijk toegelicht worden in de mail naar aanleiding van de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. Om later vervolgens aan te halen dat ze niet in staat was om de vluchtmotieven uiteen te zetten, is allerm minst ernstig te nemen.

Bovenstaande argumentatie laat toe te concluderen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Met uw huwelijksakte, uw huwelijkscontract, uw rijbewijs, de identiteitskaart van u, uw echtgenote en uw kinderen werpt u een licht op uw identiteit, nationaliteit en burgerlijke stand; dit wijzigt echter niets aan de appreciatie van de door u aangehaalde vluchtmotieven. Hetzelfde kan gezegd worden over de documenten in verband met de opleiding en het werk van uw en uw echtgenote, meer bepaald het certificaat van de universiteit, lidkaart van uw werk in de naaisector, lidkaart van uw echtgenote in de sociale dienst en toerisme, een document in verband met uw werk in de textielsector, een diploma, een waarderingcertificaat, foto's van uw werk in de school, een kopie van uw bankkaart, foto's van u in uw winkel, een badge van de lerarenvakbond, de aanwervingslijst van leerkrachten, een bevestiging van uw beroep als leerkracht, de bevestiging van het werk van uw echtgenote, twee originele diploma's van uw echtgenote en de bevestigingsbrief waarin staat dat uw echtgenote in de kinderopvang mag werken. De foto's van u tijdens de betogingen tonen aan dat u net zoals duizenden andere Irakezen deelnam aan de massabetogingen in Bagdad. De foto van u die gewond is, toont aan dat u op een bepaald tijdstip op een bepaalde plaats verwondingen heeft opgelopen. Op basis van deze foto kan echter niet geconcludeerd worden onder welke omstandigheden en om welke reden u gewond raakte. De foto's van de afgebrande winkel, de foto van de dreigbrief, de dreigbrief zelf en de USB werden supra reeds besproken."

Derhalve kan u op basis van deze feiten evenmin de vluchtelingenstatus worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO**

Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berrmbommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard gingen met geweld.

Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiiitische partijen

die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerde ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Dit is in casu niet het geval.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert aan dat, gelet op het feit dat de motivering van beide bestreden beslissingen dezelfde zijn, worden de argumentaties van het verzoekschrift hoger beroep van de echtgenoot van verzoekster overgenomen.

Zij haalt in het verzoekschrift de schending aan van “de Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991), schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoekster zet het middel uiteen als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat het CGVS de deelname van verzoeker aan betogingen in Irak niet betwist, doch meent hij ten onrechte dat verzoeker hierdoor geen risico zou lopen als hij terug zou keren naar Irak. In de bestreden beslissing werd door het CGVS gesteld dat een aantal andere vrienden van verzoeker die met hem hebben deelgenomen aan betogingen in Irak, steeds in Irak zijn en er geen problemen ondervinden.

Aangaande voormelde stelling van het CGVS dat een aantal vrienden van verzoeker die ook hebben deelgenomen aan de betogingen in Irak steeds in Irak zijn, dient te worden opgemerkt dat de term “gegronde vrees” zowel een subjectief als een objectief element bevat. Om vast te stellen of er sprake is van gegronde vrees, dient beide elementen in overweging te worden genomen. De term ‘gegronde vrees’ in het handboek van de Verenigde Naties ter verduidelijking van o.a. het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, Genève 28 juli 1951, goedgekeurd door Wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953, 6262, wordt als volgt omschreven¹ :

[...]

Gelet op het voorgaande is de stelling van het CGVS, waarin er wordt gesteld dat er een aantal vrienden van verzoeker die ook hebben deelgenomen aan de betogingen in Irak steeds in Irak zijn en hierdoor dus de vrees van verzoeker niet gegrond is, niet correct en kan derhalve niet worden weerhouden.

Aangaande stelling van het CGVS dat verzoeker niet wist waarom hij werd uitgepikt, dient te worden opgemerkt dat verzoeker dienaangaande op het gehoor van 1 maart 2022 uitdrukkelijk als volgt heeft verklaard:

[...]

Uit voormelde verklaring van verzoeker blijkt geenszins dat andere vrienden van hem geen problemen zouden hebben ondervonden. Deze vrienden werden ook bedreigd. Gelet echter op het feit dat vrees subjectief is, is deze afhankelijk van de persoon die verzoekt om internationale bescherming. Voor verzoeker werd het op een gegeven moment, na de brand in zijn zaak en een dreigbrief met een kogel, te veel. Gelet op het voormelde handboek van UNHCR dient de vrees als gegrond te worden beschouwd als in redelijke mate kan worden aangetoond dat ondraaglijk is geworden om nog langer in zijn land van herkomst te verblijven, of het om dezelfde redenen ondraaglijk zou zijn als hij zou terugkeren. Deze overwegingen hoeven niet noodzakelijkerwijs gebaseerd te zijn op de persoonlijke ervaringen van de persoon in kwestie, hetgeen bij de vrienden, familieleden en/of zelfs andere leden van dezelfde raciale of sociale groep is overkomen kan bij een persoon een gegronde vrees veroorzaken

Verder blijkt uit de objectieve bronnen aangaande veiligheidssituatie van Bagdad eveneens dat aldaar sedert 2020 willekeurig geweld heerst. Dit blijkt duidelijk uit het Country of Origin Information -Iraq Security Situation rapport van januari 2022 (zie COI-rapport van Iraq Security Situation, januari 2022, p.110-114):

[...]

Zoals in het voorgaande werd gesteld betwist het CGVS de deelname van verzoeker niet aan de betogingen in Bagdad, maar meent ten onrechte dat verzoeker hierdoor geen risico zou lopen op een onrechtmatige arrestatie en/of hij zou worden vermoord bij terugkeer naar Irak. Het feit dat deze stelling van het CGVS onjuist is en dat verzoeker dus hierdoor wel een risico zou lopen op onrechtmatige arrestatie en/of te worden vermoord bij terugkeer naar Irak blijkt eens te meer uit het Country of Origin Information rapport van Iraq Targeting of Individuals van januari 2022. Dit rapport vermeldt aangaande het risico dat de participanten van betogingen in Irak lopen uitdrukkelijk als volgt (zie COI-rapport van Iraq Targeting of Individuals van januari 2022, p.30-37):

[...]

Voormeld verweer geldt ook voor verzoekster, daar zij omwille van de problemen van haar man niet kan terugkeren naar Irak. Verzoekster kan verder ook niet rekenen op haar eigen familie omdat zij werd

verstoten door haar familie in Irak, doordat zij voor haar echtgenoot en haar kinderen heeft gekozen en is gevlucht uit Irak.

Gelet op het voorgaande en aangehaalde objectieve bronnen kan derhalve worden vastgesteld dat de vrees van verzoekster wel degelijk gegrond is en dat er een groot risico bestaat dat zij zoals haar echtgenoot bij terugkeer naar Irak zou worden vermoord. Het CGVS heeft derhalve niet gehandeld conform Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991), artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht. De bestreden beslissing bevat geen voldoende motivering, daar er geen rekening werd gehouden met de huidige veiligheidssituatie van Bagdad, Irak en de beschikbare objectieve bronnen dienaangaande.

[...].

2.2. In de aanvullende nota van 22 september 2022 verwijst verweerder naar:

- UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van mei 2019 (beschikbaar op [URL] of [URL]);
- EUAA *“Country Guidance Note: Iraq”* van juni 2022, beschikbaar op [URL] of [URL];
- COI *“Focus Irak – Veiligheidssituatie”* van 24 november 2021, beschikbaar op [URL] of [URL];
- EUAA *“Country of Origin Report Iraq: Security situation”* van januari 2022, beschikbaar op [URL] of [URL].

2.3. Bij aanvullende nota legt verzoekster op de zitting van 30 september 2022 volgende bijkomende bewijsstukken neer:

“3. Stamvergadering – akkoord tussen de familie van verzoeker en de familie van zijn vrouw dat verzoeker wordt verstoten

4. Vertaling van stuk 3 – akkoord tussen 2 families door beëdigde tolk.”

Beoordeling

3. Verzoekster beroept zich op dezelfde feiten en middelen als deze die werden ontwikkeld door haar echtgenoot, wiens dossier gekend is bij de Raad onder nummer 277 647.

Inzake verzoeksters echtgenoot werd in arrest nummer 280 829 van 25 november 2022 geoordeeld als volgt:

“[...]

4. Verzoeker beweert niet te kunnen terugkeren naar Irak uit vrees dat hij vermoord zal worden omwille van zijn deelname aan betogingen tegen de overheid.

Het wordt niet betwist dat verzoeker deelgenomen heeft aan meerdere betogingen in Irak. Echter tonen de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat hij geen prominente rol opnam tijdens deze betogingen. Zijn deelname was beperkt tot meelopen in de betogingen, mensen van water voorzien en filmpjes en foto's maken om deze vervolgens door te sturen aan iemand die ze op het internet verspreide (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 12).

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij door deze deelname aan de betogingen bedreigd werd en een gegronde vrees koestert, gelet op de volgende vaststellingen:

- *Verzoeker slaagt er niet in om uit te leggen waarom juist hij individueel, uit al deze duizenden betogers, lastiggevallen en bedreigd zou worden. Gezien zijn beperkte rol bij de betogingen is dit niet aannemelijk. Hij lijkt bovendien ook niet te weten wie hem bedreigd heeft. Het is zeer merkwaardig dat hij uit niets heeft kunnen opmaken wie de personen zijn die hem bedreigd hebben of dat deze personen zichzelf op geen enkele wijze kenbaar gemaakt hebben. Op de dreigbrief stond genoteerd dat deze afkomstig was van het 'Comité dat verantwoordelijk is om het goede te promoten en het slechte te bestraffen' (notities, p. 20). Het is niet geloofwaardig dat deze personen niet duidelijk maken van welke groepering zij deel uitmaken. Er kan immers verondersteld worden dat deze groeperingen op basis van hun acties een voorbeeld willen stellen voor andere personen. Waar het verzoekschrift verwijst naar verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn kennis hierover, dient opgemerkt te worden dat deze verklaringen geenszins*

aantonen waarom hij persoonlijk er uit gekozen werd. Dit bevestigt enkel verder dat verzoeker hierover geenszins overtuigende verklaringen aflegde.

- Verzoeker weigert bovendien de namen te geven van de personen met wie hij betoogde en van de persoon aan wie hij de filmpjes en foto's bezorgde. Hij verklaart: "Ik heb geen recht om mensen hun naam te geven" (notities, p. 12). Op verzoeker rust nochtans de verplichting om zijn volledige medewerking te verlenen. Er mag redelijkerwijze van hem verwacht worden dat hij, indien hij werkelijk nood heeft aan bescherming, alle feitelijke gegevens meedeelt die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas en vertrouwen stelt in de asielinstanties die zijn verzoek analyseren. De gebrekkige medewerking van verzoeker doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.
- Verder legt verzoeker onduidelijke en tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de brand die zou hebben plaatsgevonden in zijn winkel. Hij verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud eerst dat hij de foto's van zijn uitgebrande winkel, die hij neerlegt bij verweerder, meteen na de brand genomen heeft. Hij zou namelijk gebeld zijn tijdens een betoging en er werd hem verteld dat zijn winkel in brand stond, hij is er toen meteen naartoe gegaan. Vlak daarna verklaart verzoeker echter dat hij de foto's pas later genomen heeft omdat hij op het moment zelf in shock was (notities, p. 10). In combinatie met het feit dat verzoeker geen huur- of eigendomsbewijs kan voorleggen van de winkel, dient vastgesteld te worden dat deze foto's van eender welke uitgebrande winkel kunnen zijn. Bovendien legt zijn echtgenote andere verklaringen af over wat er gebeurd is met de winkel na de brand (notities vrouw, p. 8): zij verklaart namelijk dat deze verwoest bleef na de brand terwijl verzoeker stelt dat hij de winkel opgeknapt heeft en zelfs nog mooier gemaakt heeft dan voor de brand (notities, p. 18). Het is daarnaast ook ongeloofwaardig dat verzoeker na het afbranden van zijn winkel geen klacht ingediend heeft, enkel en alleen omdat een buurman hem aanraadde dit niet te doen (notities, p. 17), terwijl hij anderzijds wel via deelname aan betogingen zijn ongenoegen over de autoriteiten laat gelden.
- Na de brand in zijn woning zou verzoeker zeven maanden geen problemen meer ondervonden hebben tot hij plotseling uit het niets de dreigbrief met de kogel ontving (notities, p. 19). Hij is in tussentijd nochtans verder blijven betogen. Vervolgens verandert verzoeker zijn verhaal en verklaart dat hij in de periode tussen de brand en de dreigbrief met de kogel, nog meerdere andere dreigbrieven ontvangen zou hebben (notities, p. 20). Van deze dreigbrieven legt hij echter geen bewijs voor en maakte hij eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook geen melding. Hier kan dus geen geloof aan gehecht worden.

5. Waar het verzoekschrift aanhaalt dat het niet volstaat dat de commissaris-generaal verklaart dat de vrienden van verzoeker, die ook mee betoogden en waarvan sommigen een grotere rol speelden dan hij bij de betogingen, nog steeds in Irak verblijven, dient opgemerkt te worden dat het de combinatie van alle bovengenoemde elementen is die, samen met dit feit, ervoor zorgen dat er geen geloof gehecht wordt aan de vrees van verzoeker.

6. De verwijzingen in het verzoekschrift naar "Country of Origin Information -Iraq Security Situation rapport" van januari 2022 en "Country of Origin Information rapport van Iraq Targeting of Individuals" van januari 2022 betreffen de algemene situatie in het land van herkomst en volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op wat voorafgaat, in gebreke.

7. Ter volledigheid wijst de Raad er nog op dat de problemen die verzoekers echtgenote ondervindt met haar familie, namelijk dat ze geen contact meer met haar willen omdat ze voor verzoeker gekozen heeft, niet vallen onder vervolging in vluchtelingrechtelijke zin aangezien deze keuze volgens de eigen verklaringen geen verdere repercussies met zich meegebracht heeft.

8. In de mate dat verzoeker en zijn echtgenote via de sociaal assistente in een mail van 15 maart 2022 opwerpen dat er sprake was van vertaalproblemen en dat eventuele tegenstrijdigheden in de verklaringen van hen beiden hieraan te wijten zijn, dient opgemerkt te worden dat de commissaris-generaal in zijn beslissing rekening gehouden heeft met eventuele vertaalproblemen. Echter biedt dit geen verschuiving voor voornoemde frappante tegenstrijdigheden in hun verklaringen.

9. Waar verzoekers echtgenote in dezelfde e-mail vraagt om opnieuw gehoord te worden aangezien zij nog geen antwoord had kunnen formuleren op de vraag wat ze vreest in geval van een terugkeer naar

Irak, wordt opgemerkt dat zij meerdere keren, zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij de commissaris-generaal, de mogelijkheid heeft gekregen om haar verhaal te vertellen. Er werd haar zelfs expliciet gevraagd of ze nog iets wenste toe te voegen en ze heeft hier steeds ontkennend op geantwoord (notities vrouw, p. 2, p. 5, p. 9). Het is niet ernstig dat zij pas nadien opwerpt haar verhaal niet volledig gedaan te kunnen hebben.

10. In de aanvullende nota die verzoeker neerlegde tijdens de zitting op 30 september 2022 wordt gesteld dat verzoeker met de bijgevoegde stukken wilt aantonen dat er in een stamvergadering besloten werd dat verzoeker door zijn familie verstoten wordt zodat de familie van verzoeker in Irak met rust zou worden gelaten door de familie van zijn echtgenote.

In zoverre verzoeker dit wenst te koppelen aan een vrees voor vervolging, dient opgemerkt te worden dat niet aangetoond wordt dat deze verstoting zulke verregaande gevolgen heeft dat dit leidt tot een situatie waarin er sprake is van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Het neergelegd stuk, ondertekend door een Sheikh van "la tribune de Al-Zairji", een Sheikh van "la tribune de Aljabour" en een Sheikh van "la tribune de Alqoraichi" stelt dat verzoeker een "fracture" heeft opgelopen en dat de ondertekenaars noch tribaal noch wettelijk verantwoordelijk zijn en dat verzoeker dood of levend wordt gezocht.

Een dergelijk stuk kan verzoeker problemen echter niet aantonen, temeer gezien er geen verdere concrete informatie wordt gegeven over de wijze verzoeker dit document verkregen heeft indien zijn familie hem verstoten heeft. Ten slotte betreft het ook geen origineel document, maar een fotokopie, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12 Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst verzoeker in het verzoekschrift op de algemene situatie in Bagdad en hij verwijst hierbij naar COI-rapporten van januari 2022.

Uit de algemene landeninformatie komt naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. De focus dient aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de motivering en informatie in de aanvullende nota van verweerder van 22 september 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Evenmin brengt verzoeker elementen aan die erop wijzen dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker brengt geen afdoende concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte

appreciatie in een ander daglicht stelt. De in het verzoekschrift aangehaalde informatie over de veiligheidssituatie in Irak ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad is gesteund.

Gelet op wat voorafgaat, toont niet aan dat hij in zijn regio reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS